08/05/2019

Η Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου Θεολόγου Βερίνου στο Αίγιο

/ Ιερές Μονές

Ένα από τα πολυάριθμα Μοναστήρια της Πελοποννησιακής γης, των οποίων η ιστορική παρουσία μαρτυρειται ήδη στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, είναι η Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στο Αίγιο, κοντά στο χωριό Βερίνο.

Το έτος 1987 η πρόνοια του Θεού οδήγησε στην Ιερά Μητρόπολη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας τον αείμνηστο Γέροντα Αρχιμανδρίτη π. Ευσέβιο Γιαννακάκη (1910-1995) –άγιο Λειτουργό και χαρισματούχο Πνευματικό επί τριανταπέντε χρόνια στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Αθηνών και Κτήτορα της Ιεράς Μονής Εισοδίων Θεοτόκου Μαρκοπούλου Ωρωπού– με μια ομάδα ευλαβών νεανίδων, πνευματικών του τέκνων, που επιθυμούσαν να μονάσουν. Ο ιερός λόφος του Μαθητή της Αγάπης, με το υγιεινό κλίμα, το άριστο νερό των πηγών και το πανέμορφο φυσικό τοπίο με τον ανοικτό ορίζοντα, ενέπνευσε το Γέροντα, ο οποίος αποφασίζει να ανακαινισθεί το ερειπωμένο Μοναστήρι για να εγκατασταθεί εκεί η Αδελφότητα.

Η επαναλειτουργία της Μονής έγινε δεκτή με πάνδημη χαρά από τους κατοίκους της περιοχής, που ευλαβούνται τον Απόστολο και Ευαγγελιστή Ιωάννη και το Μοναστήρι του. Τον θεωρούν προστάτη των οικογενειών και των αμπελιών τους και διηγούνται θαυμαστά γεγονότα της ζωντανής παρουσίας του. Με προσωπική εργασία του Γέροντος και των Αδελφών έγινε διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου με κήπους, πέτρινα πεζούλια και περιβόλια. Φυτεύτηκαν τρεις χιλιάδες και πλέον καλλωπιστικά και οπωροφόρα δένδρα στη γύρω περιοχή της Μονής καθώς και μεγάλος αμπελώνας.

Πρώτη Ηγουμένη της Ιεράς Μονής εξελέγη ομόφωνα από την Αδελφότητα η Μοναχή Επιστήμη Κιλλικίδου. Η Αδελφότητα αριθμεί εικοσιπέντε Μοναχές και δόκιμες σήμερα, πτυχιούχοι ανωτάτων σχολών οι περισσότερες καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια να δίνει τη μαρτυρία του Ορθοδόξου Μοναχισμού με την πλούσια λατρευτική ζωή, την αδιάλειπτη προσευχή, την προσωπική άσκηση, το εργόχειρο, την εγκάρδια φιλοξενία προς τους προσκυνητές και την πνευματική τους οικοδομή. Αδελφές ιατροί της Μονής προσφέρουν δωρεάν ιατρικές υπηρεσίες στους κατοίκους της περιοχής.

Ιστορικά κειμήλια δεν βρέθηκαν στο Μοναστήρι. Βρίσκονται όμως τεθησαυρισμένα Τίμια Λείψανα πολλών Αγίων. Επίσης, τα «Άχραντα Πάθη» του Κυρίου μας Ιησού Χριστού (τεμάχια από το Τίμιο Ξύλο του Ζωοδόχου Σταυρού, τον Σπόγγο, τον Ακάνθινο Στέφανο και το Λίθο του Παναγίου Τάφου του Κυρίου), τα οποία είχαν δωρηθεί στη Μονή Ταξιαρχών από τους δεσπότες της Πελοποννήσου Θωμά και Δημήτριο τους Παλαιολόγους τον ιε’ αιώνα.

Ο τάφος του αειμνήστου Κτήτορος, π. Ευσεβίου, αποτελεί το σέμνωμα της Ιεράς Μονής, πηγή ευλογίας και παρακλήσεως τόσο για τα πνευματικά του τέκνα, όσο και για τους προσκυνητές της Ιεράς Μονής που προσέρχονται εκεί να ζητήσουν τη μεσιτεία του.

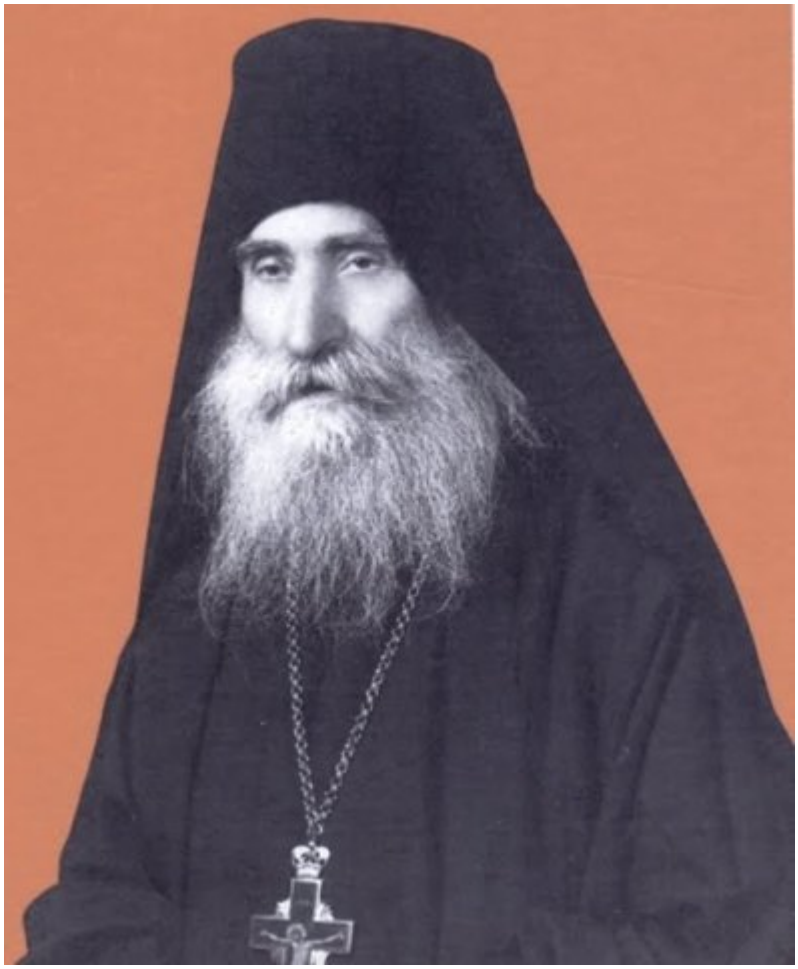

Σ’ αυτό το Μοναστήρι πραγματοποίησε την τελευταία προσκυνηματική του επίσκεψη ο πατήρ Ευέλθων, όπου επέπρωτο να γίνει και ο τόπος της κοιμήσεώς του.